KARKEREN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBÎN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

ELAZIĞ'DA DEPREM

Deprem kader değildir!
Bina değil kapitalist sömürü sistemi öldürür...
Ondan bir an önce kurtulmalıyız.
Kurtuluş için mücadele saflarına!

HEJMAR: 43 · 25 MART / ADAR 2009 · BİHA: 3 YTL

İÇİNDEKİLER

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ GÜNDEMDE; İŞÇİLER VE EMEKÇİLER İÇİN DEĞİŞEN BİR ŞEY YOK… 3

BALYOZ HAREKÂT PLANI İKTİDAR DALAŞINDA BİR PERDE DAHA… 6

ERMENİ SOYKIRIMI YASA TASARISI ABD'DEN SONRA İSVEÇ PARLEMENTOSUNDA DA KABUL EDİLDİ 8

ADANA'DA İŞÇİ VE EMEKÇİ KADINLAR ALANLARDAYDI... 11

ADANA'DA DEVRİMCİ KADIN PLATFORMU 8 MART'I
KADINLI ERKEKLİ BİR BASIN AÇIKLAMASIYLA KUTLANDI... 13

ADANA'DA NEWROZ COŞKUSU MİMAR SİNAN AÇIK HAVA TİYATROSUNDA GERÇEKLEŞTİ 14

MERSİN'DE ONBİNLER METROPOL'DEKİ NEWROZ ALANINA SIĞMADI… 16

KAPİTALİZMİN TERAZİSİNİN DENGESİ HİÇ TUTMAZ… 18

İSTANBUL SARAÇHANE İŞÇİLERLE DOLDU… 19

GERÇEKLER BİR DAHA GÖSTERİYOR Kİ; BU SÖMÜRÜ ÇARKI DEVAM ETTİKÇE
DAHA ÇOK ÖLÜMLER DOĞAL AFETLERLE YAŞANACAKTIR! 22

KAPİTALİZM SÜRDÜKÇE DAHA ÇOK GRİZU PATLAMASI YAŞANACAK

DAHA ÇOK ÖLÜM OLACAKTIR. BUNA HEP BİRLİKTE SONVERMEK İÇİN MÜCADELE SAFLARINA! 23

HRANT DİNK'İN ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE SEVENLERİ, ARKADAŞLARI VE YOLDAŞLARI
"HRANT İÇİN, ADELET İÇİN" ORDAYDILAR 25

BİLDİRİLER 28

KARKEREN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBÛN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 3 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ GÜNDEMDE...

İşçiler ve emekçiler için değişen birşey yok…

"AKP, yeni anayasa için ilk olarak referandum süresini 120 günden 45 güne indiren yasa değişikliğiyle düğmeye basmıştı… Demokratik açılımında konuşulduğu toplantılarda ön plana anayasa değişikliği çıkıyor...

AKP, ilk etapta yaklaşık 7 ya da 9 maddeden oluşacak bir anayasa paketi gündeme taşıyacak. Bu pakette; siyasi partilerin kapatılması, HSYK yapısı, askerlerin yargılanması, insan hak ve özgürlüklerinde yapılacak değişiklikler, sendikal haklar gibi toplumsal ve sosyal alanda muhalefetin de karşı çıkmayacağı değişiklikler olacak.

Muhalefetin destek vermemesi ya da şartlı desteklerinin uygun olmaması halinde ise yapılacak değişiklikleri halkoyuna sunacak." (ANKA; 16.01.10)

Son zamanlarda anayasa değişikliği ve buna bağlı olarak referandum konularında, iktidar dalaşında birbirlerini alt etmeye çalışan siyasi partiler arasında yoğun tartışmalar yürüyor. Mart ayı sonunda meclis gündemine getirilmesi planlanan anayasa değişikliği paketinin kapsamı

konusunda da bir takım ipuçları yansıyor medyaya. Buna göre paket, HSYK kararlarına yargı yolunun açılması, parti kapatılmasının zorlaştırılması ve askere sivil yargı yolunun açılması gibi başlıkları içeriyor. Andaki yasalara göre bu konuda karar alınabilmesi için meclis çoğunluğu olarak 367 "evet" gerekiyor. Bu sayıyı tek başına karşılayamayan AKP ise muhalefetten destek arayışı içinde; olmazsa da referandum kozunu kullanmaya hazırlanıyor.

AKP karşısında her daim "muhalif" CHP'ye göre anayasa değişikliğinin asıl amacı AKP'nin HSYK'yı kendi güdümünde hareket eden bir kurum haline getirebilmek. Bu nedenle anayasa değişikliğine her haliyle karşı duruyor. Kemalist bürokratik kanadın meclisteki temsilcisi olan CHP, liberal burjuvazinin temsilcisi konumunda olan AKP'nin iktidar olma yolunda ilerlediğini görüyor. Katıksız, koşulsuz muhalefeti de bu ilerleyişin önünü alma çabasından ibarettir.

MHP, AKP'ye karşı her ne kadar muhalif görünse de bir uzlaşma zemini arıyor. Anayasa değişikliği konusunda MHP kanadından yapılan açıklamalarda da bu çabanın izlerini görüyoruz. MHP grup başkanvekili Mehmet Şandır bir konuşmasında bu konuda; "AKP'yi dürüst ve samimi bulmadıklarını bu nedenle hiçbir şekilde bir işbirliği içerisinde olmayacaklarını söyledi. Buna karşın anayasa değişikliği konusunda kurulacak bir komisyona sıcak baktıklarını söyledi." Nitekim Devlet Bahçeli TBMM'de anayasa değişikliği konusunda bir uzlaşma komisyonu kurulmasını önerdi. Bununla birlikte bu komisyondan çıkacak ortak metnin yeni kurulacak meclis tarafından kanunlaştırılmasını teklif etti. MHP ne şiş yansın ne kebap misali rüzgara göre yönünü değiştiriyor.

BDP ise anayasa değişikliğine belli bir takım koşullar doğrultusunda destek vereceğini açıkladı. Hazine yardımı, anadilde eğitim ve seçim barajının düşürülmesi gibi talepleri şart koşan BDP, bu talepleri dikkate alınmazsa anayasa değişikliğine destek vermeyecekleri açıkladı. Bununla birlikte çeşitli sivil toplum kuruluşları, siyasi partiler vs. anayasa değişikliği konusundaki taleplerini ve önerilerini ortaya koyuyorlar. Mart sonunda meclise getirilmesi muhtemel anayasa değişiklik paketinin içerisinden nelerin çıkacağını hep birlikte göreceğiz. Bu süreç içerisinde egemen kesimler arasındaki çıkar çatışmalarının daha da sertleşeceğini öngörmek müneccimlik olmaz.

Peki biz işçi ve emekçiler için anayasa değişikliğinin önemi nedir?

Geçmişe şöyle bir baktığımızda Kuzey Kürdistan / Türkiye'de anayasa değişikliklerinin hep bir darbe sonrasında gerçekleştirildiğini görüyoruz. Darbelerin niteliğine baktığımızda genel olarak işçi sınıfı hareketlerine, çeşitli ulusal talepleri öne süren ezilen halklara karşı yöneldi-

ğini görüyoruz. Dolayısıyla genel olarak yapılan anayasalar faşist devletin baskı ve sindirme siyasetinin sürdürülmesine yönelik yapılan değişiklerden ibarettir. Yani devletin darbe sırasında tankıyla, silahıyla zora dayanarak yaptığı, darbe sonrasında yasalara geçirilerek kanun adı altında yasallaştırarak yaptığı anayasalardır. Şu an yürürlükte olan anayasa da çeşitli değişikler yapılmış, 1982 darbesinin ardından oluşturulan anayasadır. Yasalar her koşulda, var olan devlet yapısının korunması için yapılır; her koşulda her şeye rağmen korunması devletin korunması içindir… Dolayısıyla halka karşı, biz işçi ve emekçilere karşı korunması için yapılır.

Yasaların bu niteliğini bildikten sonra anayasa değişikliğinin biz işçi ve emekçiler açısından "önemi" açıkça çıkıyor ortaya. Anayasa değişikliği bizim için hiçbir şey ifade etmiyor. Çünkü kapitalist devlet kendini güvence altına almaya çalışıyor, bizim adımıza, aslında bize rağmen bir takım kararlar alıyor. Güya halk adına, biz işçi ve emekçiler adına mecliste yaygara kopartan siyasi partiler de egemenler arasındaki saflaşmada asıl temsil ettikleri kesimin sözcülüğünü yapıyorlar. Dolayısıyla oluşturulacak anayasa bizim anayasamız olmayacak. Biz kendi anayasamızı, kendi iktidarımızda işçi ve emekçilerin Cumhuriyetinde yapacağız.

İşçi ve emekçilerin ve her ulustan halkların gerçek anayasasını bu kapitalist sistem yaratamaz. İşçi ve emekçilerin ve ezilen halkların gerçek anayasası ancak iktidarın kapitalistlerin elinden alınıp egemenliğin proletaryanın önderliğinde, ezilen halklarla birlikte kurulacak bir sistemde, demokrasinin gerçek ifadesini bulacağı demokratik halk devrimi koşullarında oluşturulacaktır. Ancak böyle bir sistem eşitliği, özgürlüğü garanti edebilir. Özgür bir anayasa oluşturur.

Ancak böyle bir sistem ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkını garanti edebilir. Çünkü ancak böyle bir sistemin sosyalizme ve bayrağında "herkes yeteneğine göre, herkese ihtiyacı kadar" yazan komünist sisteme geçiş hedefine vardırır.

Kuzey Kürdistanlı işçiler, emekçiler, gerçek anlamda biz ezilen çoğunluğun kurtuluşu yine biz ezilenlerin elindedir. Ya barbarlık içinde çöküşe gideceğiz ya da bu sisteme karşı mücadele yolunu seçeceğiz. Biz partimiz, Partîya Bolşewîk saflarında gerçek kurtuluşumuz için mücadele yolunu seçiyoruz, gelin bu mücadeleyi birlikte örelim, yükseltelim.

Yaşasın ezen ve ezilenlerin olmadığı Sovyet Anayasası!

Yaşasın Devrim ve Sosyalizm!

Bijî Partîya Bolşewîk!

Bijî Şoreş û Sosyalism!

25 Mart 2010

PARTÎYA BOLŞEWÎK
(Kürdîstana Bakur)

BALYOZ HAREKÂT PLANI

İktidar dalaşında bir perde daha...

"2002 yılının son günleriydi. 12 Eylül 1980 darbesinin üzerinden yirmi iki yıl geçmiş, 28 Şubat 1997 postmodern müdahalesinin hedefi olan siyasetçilerin bir bölümünün kurduğu Adalet ve Kalkınma Partisi 3 Kasım 2002 seçimlerinde tek başına iktidara gelmişti. Türk Silahlı Kuvvetleri içinde bir grup bu sonuçtan çok rahatsızdı. Bu grup, 12 Eylül'deki Bayrak Harekâtı'nı birebir model alan çok kapsamlı bir darbe planı için düğmeye bastı ve yaptığı çalışmaya Balyoz Güvenlik Harekât Planı adını verdi." (Taraf gazetesi; 20.01.10)

AKP'nin iktidara gelişini, içine sindiremeyen Kemalist Bürokratlar en başta TSK gelişmelerden rahatsız olduğunu, Laik Cumhuriyete karşı gelişen bölücü ve irticai faaliyetleri gerekçe görerek Kuzey Kürdistan/Türkiye'de bir darbe planı içine girdikleri için bugün yargılanmaktadırlar. İç ve özellikle dış destek bulamayınca "balyoz planı"nı hayata geçiremediklerini burjuva basının son dönem manşetlerini oluşturmaktadır. Bilinen bu planın zamanı gelmiş olacak ki, hükümete destek veren Liberal burjuvaziye yakın gazeteler üzerinden bu plan duyuruldu. Amaç kendilerine alternatif olan Kemalist bürokrat burjuvazi ve temsilcilerini hizaya getirmek bu arada kendi iktidarlarını bu muhalif kanattan kurtararak daha rahat harekat etmeyi planlamaktadır. Kemalist bürokrasiye karşı daha fazla hareket alanı kendine sağlamak istemektedir.

"Balyoz, daha önce basına yansıyan Ayışığı, Sarıkız, Yakamoz ve Eldiven kod adlı darbe planlarından farklı olarak, icra sürecinin bütün aşamaları en ince ayrıntılarına kadar tasavvur edilmiş bir darbe planı.

Bu planın her veçhesi bilgisayar ortamında belgelere dökülmüş durumda. Darbe hazırlık toplantılarının ses kayıtları, bu toplantılara katılan üst rütbeli muvazzafların ellerinden çıkma notlar, "çok gizli" kaydı altındaki resmî harekât emirleri, sıkıyönetim ve darbe zeminini hazırlama amaçlı Çarşaf, Sakal, Suga ve Oraj kod adlı eylem planları, darbe sırasında gerçekleştirilecek gözaltı ve el koyma süreçleri ile darbe sonrasında uygulanacak hükümet programı bu belgelerde en ince ayrıntısına kadar yer alıyor." (Taraf gazetesi; 20.01.10)

Harekat planına uygun olarak eylem planı hazırlanmış, bütün detaylar dikkate alınarak 12 Eylül benzeri bir darbe ile yönetimi ele almak istedikleri belirtiliyor. Bu doğal bir durum burjuva iktidarlar yer yer faşist yöntemler ile iktidara el koyar ve burjuva iktidarlarını sağlamlaştırıp tehlikenin azaldığını gördüklerinde yeniden burjuva demokrasilerine geçerler. Bütün ayrıntıları dikkate almışlar ancak yeterli destek bulmadıkları noktada uygun zamanı beklemeye başlamışlar. Bu bekleyiş onların yeterli destek alma şeklinde gelişmemiş ve gelinen yerde egemenlerin kendi iç çelişkilerinden dolayı bu basına yansıtılmıştır. "toplam 29 generalle 133 subayın katıldığı toplantı esnasındaki konuşmalar, söz konusu rutin seminerden bir "örtülü görev" çıkarıldığının da kanıtı."

"Harekât planının altında 1. Ordu Komutanı Orgeneral Çetin Doğan'ın imzası var. Doğan'ın imzasında kullandığı unvan "Balyoz Sıkıyönetim Komutanı." Planın vazife bölümünde hedef şöyle anlatılıyor: "Balyoz Komutanlığı, ülke bütünlüğünü korumak, milli birlik ve beraberliği sağlayarak muhtemel bir iç savaşı ve kardeş kavgasını önlemek ve laik demokratik düzenin işlemesine mani olan sebepleri, bir daha hortlamamak üzere ebediyen ortadan kaldırmak maksadıyla; derhal, AKP Hükümetini iktidardan uzaklaştıracak ve mevcut irticai yapılanmayı şiddetle bertaraf ederek, belirlenen kadroları iktidara getirerek laik devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis edecektir." (Taraf gazetesi; 20.01.2010)

Bu alıntıdan da anlaşılacağı üzere TSK'nın en üst düzeyindeki komuta kademesi bir plan dahilinde hareket etmektedir. Burjuva devletler on yıllara varan planlar yaparlar gelişmeleri onun üzerinde şekillendirmek ve müdahalelerde bulunmak için çalışırlar. Bu çalışmada bu planın bir parçasıdır. Son dönemde deşifre olan bir "kırmızı kitap"tan bahsediliyor; devletin egemen güçleri bu kırmızı kitap üzerinden ülkeyi yönettikleri ve onu kapalı kasalarında tuttuklarını biliyoruz. İşte egemen güçler halkın sözde parlamenter sistemle seçtiği "AKP Hükümetini iktidardan uzak-

laştıracak ve mevcut irticai yapılanmayı şiddetle bertaraf ederek, belirlenen kadroları iktidara getirerek laik devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis edecektir." Gerekçesiyle kendi demokrasilerini bile işletmeye tahammülleri olmadığını göstermektedir. AKP'nin Liberal burjuvazinin partisi ve sermaye sınıfının işçi sınıfına olan sınır tanımayan saldırılarında her denileni yaptıkça ve dış emperyalist güçlerin isteklerinide hemen yerine getirdikçe destek buldu. Kendisine olan sermaye desteğinin yanında kitle desteğiyle de bütünleşince "Balyoz Komutanlığının" bu darbenin iç ve dış desteklerini bulamadı, bu raunt iktidar dalaşında Liberal burjuvazinin önemli kesimi yanında AKP iktidarının mevzilenmesi, güçlenmesi şeklinde gelişti.

Bütün bu iktidarlar nasıl bir planlama yaparlarsa yapsınlar gelecekte onları bekleyen kendi planlarının işçi ve emekçilerin örgütlü gücüne karşı duramayacağı gerçeğidir. Bunun erken olması bizlerin mücadele ve örgütlülüğüne bağlıdır. Bunu ne kadar çabuk yapabilir ve devrimi sınıf kardeşlerimizle birlikte örebilirsek o kadar iyi olacaktır. Egemen güçler ve onların kollayıcısı askeri gücünü devirip yerine işçi ve emekçilerinin cumhuriyetini hep birlikte kurduğumuzda kurtulmuş olacağız.

Militarizme hayır yaşasın devrim ve sosyalizm!

20 Çile 2010

ERMENİ SOYKIRIMI YASA TASARISI

ABD Temsilciler Meclisi Dışişleri Komitesi'nde 'Ermeni soykırımı' iddiaları ile ilgili kritik karar tasarısı kabul edildi: 23 evet, 22 hayır.

Oylamada, Komite Başkanı Howard Berman'ın tasarı lehindeki oyların sayısının öne geçer geçmez tasarının kabul edildiğini açıklaması dikkati çekti.

ABD Temsilciler Meclisi Dışişleri Komitesi'nin aldığı bu karar Kuzey Kürdistan/ Türkiye'de duş etkisi yarattı. Kamuoyu ve hükümet ABD ile iyi ilişkilerin sürdüğü bir dönem böylesi bir kararı alacağını beklemiyordu. Çünkü yakın zamanda Ermenistan Devletiyle ikili ilişkiler hiç bu kadar iyi düzeye ulaşmamıştı. Bu kararın ardından Türkiye'nin ABD büyükelçisi Namık Tan hemen ülkeye çağrıldı ve ABD ile sorunu çözümlemeyene kadar görevine dönmeyeceği belirtildi.

Bu beklenmeyen kararla birlikte Türkiye ve Ermenistan ilişkileri gerildi. Ermenistan adına "alınan bu kararın yanlışlığı"na vurgu yapıldı. Türkiye'nin Ermenistan'la ikili ilişkilerini askıya alabileceği tehdidinde bulundu.

ABD'den sonra İsveç Parlamentosunda da kabul edildi!

'Evet' kararı çıkan tasarının aynısı, 2007 yılında da Temsilciler Meclisi Dışişleri Komisyonu'nda 21'e karşı 27 oyla kabul edilmişti ancak o zamanki Başkan George W. Bush yönetiminin çabaları sonucu, Temsilciler Meclisi Genel Kurulu tasarıyı gündemine almamıştı.

Bu karar, "ABD'nin Ermeni Soykırımı Kararı Kayıtlarının Teyit Edilmesi" olarak da adlandırılabilir." (DA; 05.03.10)

Basının önemli bir bölümü böylesi kararların daha öncede alındığını ve bir yaptırımın sözkonusu olmadığını belirtti. Daha önceki alınan aynı yöndeki karara rağmen Temsilciler Meclisi Genel Kurulu'na getirilmeyeceği veya orada da redoyu çıkacağını belirtiyor.

Basının muhalefet kanadı hükümete yüklenerek işte gördünüz mü? Bu hükümet nasıl vatan'ı satıyor, bizim milli değerlerimizi ve menfaatlerimizi başka devletler karşısında savunamıyor. Ülkemizde gözleri var, böyle kararlar ile parçalayacaklar.

CHP genel Başkanı daha da illeri giderek "Balkan ülkelerini nasıl savaşa sürüp parçaladılarsa bu oyunun bir benzerinide bu hükümet döneminde yapmaya çalışıyorlar, diyerek hükümetin dış politikasındaki başarısızlığı"ndan bahsediyor. En milliyetçi söylemler ile Türk milletinin büyüklüğüne vurgu yapıyor.

"STOCKHOLM AA İsveç Parlamentosunda, 1915 olaylarına ilişkin Ermeni iddialarının tanınmasını öngören karar tasarısı, bir oy farkıyla kabul edildi. Çeşitli partilere mensup milletvekillerinin hazırladığı Ermeni iddialarının tanınmasını içeren öneri üzerinde yapılan oylamada 130 milletvekili aleyhte, 131 milletvekili lehte oy kullandı." (Güncel haber, haber net. 11.03.2010)

ABD'nin aldığı bu kararın hemen sonrasında bir kararda beklenmeyen İsveç devletinden geliyordu. Hatta karar lehinde oy veren bir de Türk vardı.

Yine İsveç'ten büyük elçi çağrılarak durumu protesto ettiklerini bildirdiler.

İsveç devleti adına yapılan açıklamalar bu kararın bir bağlayıcılığı yoktur, biz dost ülkeyiz gibi söylemlerle ortam yumuşatıl-

dı.(son gelişme koşulların değiştiğini söyleyerek büyükelçinin tekrar göreve gönderildiği bilgisini basın verdi.)

Bu gelişmeler üzerine bir dizi ülkeninde "Ermeni Soykırımı" yasa tasarısını burjuva parlamentolarından geçirdiği bilgisini verdiler. Bu anlamda alınan kararlar yeni değil bunlar içinde en önemlisi İşviçre'nin aldığı karardır. "Ermeni Ulusuna yapılan Soykırımın alehinde konuşmak" bu ülkede suç sayılmaktadır.

Bu gelişmelerden sonra muhalefet ve milliyetçi kesim hükümete yüklendi defterler dürüldü, eski çarşaflar serildi ve vatanı nasıl sattıklarından bahsettiler, bu büyük ülkenin nasıl bir acz içine düşürüldüğünden dem vurmaya başladılar. Kıbrıs'ta, Ermenistan'da, Dağlıkkarabağ sorununda nasıl ülkenin menfaatlerinin ayaklar altına alındığından bahsettiler. Ve yine Amerikancı politikayla Habur'dan teröristlerin elini kolunu sallayarak girdiklerini yazdılar.

ABD, İngiltere ve Fransa gibi ülkelerinde nasıl soykırımlar yaptığı haberlerini yazmaya başladılar. Bu noktada Ermenistan ve benzeri olayların "parlamento kararlarıyla değil tarihçilerin kararlarına bırakılması gerekir" Böylece Ermeni ulusuna uygulanan soykırımın gelecek kuşaklarca bilinmesinin ve üzerinin kapatılması delillerin karartılmasını istemektedirler. Ezilen ulusların haklı taleplerini görmezden gelerek onları ezmeye devam etmek istemektedirler. Ezen uluslar, ezilen uluslardan yana tavır alıyormuş gibi görünebilirler, bu görünme aslında kendi çıkarları doğrultusunda bu ulusları kullanmak içindir. Egemenlerin çıkar ilişkileri taakî sosyalist bir düzenle ulusların kendileri hakkında özgür karar alana kadar devam edecektir. Ama biz şimdiden bu çarkın dişlilerine çomak sokalım.

Hükümeti sıkıştırmaya çalışan muhalefet bu milliyetçi söylemlere devam ederken, yine bir dizi yalan yanlış bilgileride yaymaya devam etmektedirler. Ermenilerin öldürdüğü köylü resimleri, yaşlı insanların kimi yalan yanlı açıklamaları üzerinden bir soykırımın olmadığını Ermeni çetelerinin saldırılarına karşı kendilerini koruduklarını beyan etmektedirler. En büyük yalanda Ermeni ulusuyla kardeş oldukları yalanıdır. Ermeni demek bu ülkede aşağılanma ve küfür demektir.

Çok demokrat başbakan hemen bu gelişmeler üzerine "ülkemizde kaçak çalışan 100 binin üzerinde Ermeni vatandaşını sınır dışı edelim" tehdidinde bulundu.

Bolşevikler olarak: Ermeni ulusunun Batı Ermenistan'a döneme ve toprak talebide dahil olmak üzere gelip yerleşme ve "kaderini tayin etme hakkı"nı sonuna kadar savunmaktadır. Bu haklı talebin savunusunun hayat bulması için devrimle varılacak sosyalizmle mümkündür. Hep birlikte proleter enternasyonalizm'in dünyada hakim olması için mücadeleye!

Halkların Kardeşliği İçin Tek Yol Devrim!

Bijî Biratîya Gelan!

20 Adar 2010

ADANA

İşçi ve emekçi kadınlar alanlardaydı...

Bu yıl 8 Mart'ın biz tüm dünyadaki işçi ve emekçi kadınlara armağan edilişinin 100. yılını geride bıraktık. 8 Mart, tüm dünyada olduğu gibi Kuzey Kürdistan/Türkiye'de de çeşitli anmalar, seminerler, bir dizi eylemlikler ve mitinglerle karşılandı.

Adana'da da 8 Mart haftası boyunca yukarıda saydığımız tarzda etkinlikler düzenlendi. Son olarak da 7 Mart pazar günü, içinde kimi feminist grupların, siyasi oluşumların ve devrimci kurumların yer aldığı bir kadın platformunun organize ettiği bir miting düzenlendi. Bu miting salt kadın katılımı şeklinde gerçekleştirildi. Miting, saat 12.00'da başlaması gerekirken bir saatlik bir gecikmeyle saat 13.00'da başladı. Dikkati çeken mitinge katılımın geçen senelere göre daha düşük olmasıydı. Katılımcılar, platformun hazırladığı üzerinde " 8 Mart'ın 100. yılında özgürlük çığlığımızı büyütmek için alanlardayız." yazılı ortak bir pankart arkasında yürüdüler. Buna karşın her kurum kendi pankartları, flamaları ve dövizlerini taşıdılar. Mitinge en yoğun katılımı Kürt emekçi kadınları gerçekleştirdiler. Yöresel kıyafetleriyle renga renktiler.

Toplanma alanında arama noktasından geçerken DÖKH'lü kadınların taşıdıkları, üzerinde töre cinayetlerine kurban giden kadınların, kimi siyasi tutukluların ve daha 15 yaşında olmasına rağmen polise taş atmak ve örgüt sloganı atmak "suçuyla" 7.5 yıl hapse mahkum edilen Berivan'ın fotoğraflarının olduğu kimi dövizler örgüt propagandası yapılıyor gerekçesiyle toplanmak istendi. Kadınların itirazları üzerine bu dövizler tek tek kontrol edilerek "zararlı" bulunan dövizler ayıklandı ve diğer dövizlerin taşınmasına izin verildi.

Kısa süreli yaşanan bu gerginliğin ardından yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca oldukça çeşitli sloganlar atıldı. "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız.", "Tekel direnişi onurumuzdur.", "Yaşasın 8 Mart yaşasın mücadelemiz", "Susma haykır durma örgütlen mücadele et." başbakanın 3 çocuk yapın önerilerine atıfta bulunularak atılan " Bana bak başbakan, tepemizi attırma, kendin yat kuluçkaya, bir Türkçük, iki Türkçük, üç Türkçük doğurmaya!" sloganları dikkat çekiyordu.

Mitinge Tekel işçisi kadınlar da katıldılar. Kadınlar, üzerinde 4C'ye hayır yazılı dövizler taşıyorlardı. Yürüyüş sırasında kısaca konuşabildiğimiz Tekel işçisi kadınlar süreçten umutlu olduklarını, direnişin sonlanmadığını, yerelde çeşitli eylemliklerle mücadeleye devam edeceklerini söylediler.

Miting alanında Kürtçe, Arapça ve Türkçe olarak üç dilde selamlama yapıldı. Açılış konuşması da Kürtçe ve Türkçe olarak ya-

pıldı. Sonrasında platform adına bir konuşma yapıldı. Bunun ardından Tekel işçisi bir kadın konuşma yaptı, 8 Mart dünya işçi ve emekçi kadınlar günün önemine değindi ve Tekel direnişine ilişkin şunları söyledi: "14 Aralıkta Ankara'da direnişe başladık, 78 gün direndik. Mücadelemiz bitmedi ve özlük haklarımızı geri alana dek sürecek." Yapılan konuşmaların ve müzik dinletisinin ardından miting sonlandırıldı.

Bu yılki 8 Mart mitinginde dikkati çeken katılımın azlığı oldu. Bunda tek tek kurumların yeterli bir ön hazırlık yapmamasının önemi büyüktü kuşkusuz. Bu bağlamda özellikle de kendini devrimci olarak niteleyen grupların işçi ve emekçi kadınlar arasında planlı ve sürekliliği olan, örgütlülük temelinde bir çalışma yürütmeleri zorunluluğu kendini dayatıyor. 8 Mart dünya işçi ve emekçi kadınlar gününün, adına yakışır bir şekilde alanları gerçekten işçi ve emekçi kadınlarla doldurarak taleplerini haykırmalarını sağlamak ancak böyle bir çalışmayla mümkün olacaktır.

Dikkat çekilmesi gereken bir başka nokta ise arama noktasında yaşanan döviz gerginliğiydi. Devlet, kolluk kuvvetleri aracılığıyla baskıcı, şoven yönünü bir kez daha gözlerimizin önüne serdi. Töre cinayetlerine kurban giden kadınların, çocuk yaşta haksız yere mahkum edilen Berivan'ın fotoğraflarını taşımak; yani erkek şiddetine, devlet şiddetine karşı bir protesto niteliği taşıyan bu fotoğrafları taşımak istemek örgüt propagandası yapmak istemekle eşdeğer tutuldu. Devlet koruyamadığı gibi en temel haklarını ellerinden aldığı bu kadınların, bu Kürt kadınlarının fotoğraflarını bile, kendi varlığına yönelen potansiyel birer tehlike olarak görüyor.

8 Mart'ın 100. yılında bir kez daha gördük ki kapitalist sistemin kuklası olan bu devlet genelde tüm işçi ve emekçiler açısından, özelde de biz işçi ve emekçi kadınlar açısından, gerek sosyal, siyasal, gerekse ekonomik açıdan herhangi bir iyileştirme sağlama derdinde değil. Bu devletin varlık sebebi kapitalist efendilerinin direktiflerini biz işçi ve emekçilere dayatmaktır. Kapitalistler kendi çıkarları söz konusu olduğunda oldukça örgütlü bir biçimde hareket ediyorlar. Biz KK/T'li işçi ve emekçiler de kendi sınıf çıkarlarımız doğrultusunda, kendi örgütlülüğümüzü yaratmak zorundayız. Bu sistemin ve onun çarklarının rahat dönmesini sağlayan bu devletin alaşağı edilip yerine gerçek anlamda sınıfsız, sömürüsüz ve eşitlikçi bir sistemin kurulabilmesi için örgütlü bir şekilde mücadele etmek zorundayız. Biz kadınlar olarak görev başına!

Tüm uluslardan işçi ve emekçi kadınlar, cinsel, ulusal, sınıfsal sömürünün olmadığı bir dünya için gelin Partîya Bolşewîk saflarında örgütlenmeye!

Yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart! Yaşasın devrim! Yaşasın sosyalizm!

15 Mart 2010

Adana'da Devrimci Kadın Platformu 8 Mart'ı kadınlı-erkekli bir basın açıklamasıyla kutladı...

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Adana'da kadın katılımlı bir eylem olarak çeşitli kadın örgütlerince kutlanmaktadır. Bu eyleme alternatif olarak son yıllarda „devrimci kadın platformu' adı altında kimi devrimci örgütlerden oluşan bu platformda ayrı olarak Dünya Emekçi Kadınlar Gününü kutlamaktadır. Son dönemlerde miiting yapmadıkları için kadın ve erkelerin katıldığı bir basın açıklaması şeklinde geçiyor.

5 Ocak Meydan'ında bir araya gelen devrimci kadın platformu burada toplandı. Devrimci Halklar Platformu, Halk Kültür Merkezi, BDSP, Devrimci Proletarya, Halk Cephesi, Bürosen, KESK'li kimi üyeler, Demokratik Kadın Hareketi pankartlarıyla saat 14.00'de 5 ocak meydanından başladı. Yaklaşık olarak 200 kişinin katıldığı eylem sloganlar eşliğinde Çakmak caddesinden geçerek Üninü Parkında bir basın açıklamasıyla son buldu. Erkeklerin çoğunlukta olduğu eyleme Çakmak caddesi sonunda bürosen'li bir erkek megafonla kadınlar gününe vurgu yaptı ve kitleden katılım sağlamasını istedi. Yürüyüş boyunca "kadın erkek elele proleter devrime! Yaşadın 8 mart dünya emekçi kadınlar günü! Anaların öfkesi katilleri boğacak! Vb." sloganlar eşliğinde yüründü. Çevrede de eylemi izleyen yüzlerce kişi ve kolluk gücü vardı. Üninü Parkı'na gelen kitlenin etrafında çok sayıda çevik kuvvet ekibi de vardı. Eyleme katılanlar Üninü parkında bir tur attıktan sonra dönüp kamuoyu ve basına açıklama yaptılar.

Mücadelede yaşamlarını yitirenler adına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Kitle adına açıklamayı bir kadın yaptı, genel olarak 8 mart'ın tarihçesini belirtti ve devamen tekel işçisi kadınların mücadelesine değindi. "Kadınların Kuzey Kürdistan / Türkiye'de nasıl baskı altında olduğunu yoksulluğu ve işsizliğin en başta kadınları vurduğunu, cinsel ayırımcılığa uğradıklarını, çeşitli ulus ve etnik milliyetlerden kadınların nasıl ulusal baskıyla karşı karşıya kaldığını ve sistemin kendisinin sorgulanması gerektiğini belirtti. Kadına karşı bütün bu kötülüklerin kaynağında sistemin ezen yapısı yatmaktadır" dedi. Arada sloganlar atıldı, şiirler okundu, kısa bir dinleti yapıldı ve eylem son buldu.

Kuzey Kürdistan/Türkiye'de 8 mart emekçi kadınlar günü 1990'lı yılların sonuna kadar erkek ve kadın katılımlı olarak yürütülüyordu. Sonrasında başını PKK'nin ve feministlerin çektiği gruplar ve devrimci gruplar "madem kadın hareketi o zaman kadının özgürleşmesi için bu eylemlerin kadın katılımlı olarak geçmesi" kararı alındı. Buna bir süre uyuldu daha sonraları devrimcilerin bir kısmı bu kararın doğru

olmadığını "kadın ve erkeğin birlikte mücadele içinde olması gerek"liliği ile birlikte kadın hareketi ikiye bölündü.

Adana'da yapılan bu basın açıklaması böyle bir ayrımdan kaynaklıdır. Tabii ki doğru değil ve kadının kendi özgüvenini ve mücadelesini eline alması pratikte yaşam bulması gereklidir. Bu anlamda devrimcilerin yaptığı en iyi biz yaparız ve onu devrimci özüne uygun yaparız düşünceleri doğru değildir. Bu devrimci platformda bu gün kadın hareketini omuzlayıp götürecek devrimci önderliğe de sahipte değildir. Hata bu platformun bildirilerini dağıtmak erkeklere kalmıştır. Durumun böyle olduğu yerde sırf devrimci kadınların diğer alanda yürüyen işçi ve emekçi, kadınlardan ayırmanın yanlışlığı ortadadır.

İşçi ve emekçi kadınların olduğu alanlarda onlarla birlikte omuz omuza yürüyerek, onları devrimci bilinçle buluşturma ve sınıfının bir parçası haline getirmeliyiz. Kadın hareketine doğru öderlik ederek onu düzenin sınırlarından koparark devrimin parçası yapmak, o hareketi görmezden gelmekle olmaz. Kadın hareketini sınıf hareketi içinde doğru önderlikle ete ve kemiğe büründürülür. Hep birlikte emekçi kadınlar gününü proleter devrim için mücadele gününe çevirmeye!

Yaşasın 8 mart Dünya Emekçi kadınlar günü! Bijî 8 Adar!

stêrka bolşewîk okuru
10 Mart 2010

ADANA'DA NEWROZ COŞKUSU MİMAR SİNAN AÇIK HAVA TİYATROSUNDA GERÇEKLEŞTİ

Saat 9.00'dan itibaren binlerce insan Newroz'a katılmak için alana akın etti. Oluşturulan polis barikatından aranarak alana giriliyordu. Küçük çocuktan en yaşlısına kadar özellikle Kürtler bu newroz'da çoşku seli oluşturarak alana gelmişlerdi. Onbinler hep bir ağızda Newroz Pîroz Be! diye hakırıyordu. Açık hava tiyatrosuna sığmayan kitleler Seyhan ırmağının kıyısına oturuyorlardı. Erzakları ve tencereleriyle alana gelmiş yemekleride yanlarındaydı. Kontrol noktasında bu tencerelerle aranarak geçtiler.

Alanda çok sayıda afiş ve onlara yazılan "Newroz Pîroz Be! Newroz Çejna Biratîyê ye! Newroz Banga Azadîyê! sloganları vardı. Çeşitli devrimci örgütler ve sivil toplum örgütleri de alanda yerlerini almışlardı. ESP (Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Ayışığı Kültür Merkezi, Devrimci Gençlik, Devrimci Liseler Birliği, DİP (Devrimci İşçi Partisi) vb. yerini almıştı.

Platforma asılı olan büyük pankartta kimi resimler vardı ama gözüme ilişen Ahmet Kaya ve Mazlum Doğan'ın posterleri, "Güneş Doğudan doğar Doğu hala karanlık!"

Yöresel kıyafetlerin ağırlıkta olduğu ve yöresel kadın kıyafetleriyle oluşturulan renk cümbüşü sarıyeşil ve kırmızıydı. Yer yer kırmızı bayraklar ve flemalarda vardı.

Yakın mahallerden Hürriyet, Yenibey ve

Barbaros'tan gelen kortejler pankartlarıyla düzenli katılmışlardı. Kitle içinde özellikle gençler sık sık sloganlarla "Başkan Öcalan! Muhatab İmralı'da! Şehid Namirin! diyordu.

Basının haberlerine göre 50 bin ve üzeri katılım olduğu şeklindeydi. Yer yer ayrılanlar ve yeni katılımlarla miting devam etti.

Mitinge BDP Şırnak milletvekili Sevahir Bayındır, BDP eş başkan yardımcısı Tuncay Bakırhan siyasi parti temsilcileri ve sivil toplum örgüt temsilcileri katıldılar. Miting Tertip Komitesi adına Hasan Beliren "Newroz'un kardeşlik ve barış günü olduğunu" söyledi. BDP Adana il başkanı Zeki Karataş "barış ve kardeşliğin yılı olsun" dedi. DİP Adana il başkanı Şîyar Rışvanoğlu "Ceza evlerinde bulunan siyasi tutsaklara selam gönderdi. Roj tv çalışanlarına desteklerini belirtti. Tekel işçilerinin haklı mücadelesini selamladı. Newroz barış ve kardeşliğe vesile olsun" dedi.

Newroz ateşini Sevahir ve Bakırhan birlikte yaktılar. Sevahir Bayındır konuşmasında; "AKP'nin Kürt sorununu muhatapsız çözme çabasını eleştirdi. Kürtlerin muhatap olarak BDP'yi meclise gönderdiğini, PKK lideri Öcalan'a 4 milyonun üzerinde imza vererek irade bayan ettiklerini, Öcalan sorunun çözümü konusunda muhatap olduğunu fakat koşullarının buna elvermediği, koşulların önce düzeltilmesi gerektiğini söylüyor. Baharın gelmesiyle çatışmalar derinleşmeden sorunun çözümü için adım atılması gerekiyor. Aksi taktirde askerinde PKK'lilerin de yaşamının yitirmesinin vebalide AKP hükümetinin üzerinde olacaktır." dedi. Bakırhan "Kürtler bu newroz'da bir irade beyanında bulunuyor ve bunun dikkate alınması gerekir." dedi.Müzik grupları ve Burhan Berken şarkıları eşliğinde halaylar çekildi, kitle coştu ve saat 16.00 gibi miting bitirildi.

Konuşmalar çoğunlukla Kürtçe yapıldı, çokça kaybolan çocuk anonsları verildi. Çocuklar için kaybolan çocuk çadırları kurulmuştu. Bu yılda çokça barış ve demokrasi istendi. Bu barış ve demokrasi istemleri yavaş yavaş kırıntılar halinde verildikçe bu mücadele azmi yerini pasivizme bırakıyor, bırakacaktır. Gelişmeler bunu göstermektedir. PKK hareketi eskiyi değiştirip yerine yeniyi koymamakta eskinin reforme edilmesi şeklinde devam etmektedir, bunun için burjuva sınıfa ben değiştim ve yeni halimle sınıfınızın temsilcisi olarak görev bekliyorum demektedir.

Bu hareket reformist, küçük burjuva bir yapıdır. Durum böyle olunca yüz binleri kucaklayan bu hareket uzun vade de Kürt ulusunun özgürlüğünü ve bağımsızlığını sağlayamaz. Bunu sağlayacak tek güç kitlelerin örgütlü mücadelesiyle T.C. devletinin devrimle yıkılıp yerine sosyalist yeni bir dünyanın kurulmasıyla; halkların kardeşçe birliği, ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı ve özgürlüğü devrimle varılacak sosyalizmle sağlanır.

Bijî Biratîya Gelan! Bijî Şoreş û Sosyalism!
Halkların Kardeşliği için tek yol devrim!
22 Mart 2010
Bir stêrka bolşewîk okuru

MERSİN'DE ONBİNLER METROPOL'DEKİ NEWROZ ALANINA SIĞMADI

Newroz'a giderken alanı aramanıza gerek kalmıyor giden kalabalığa takıldınız mı? Gidiyorsunuz alana. Etrafımızdaki kalabalık artıyor, kadınlı, erkekli, yaşlısı ve çocuklarıyla binlerle birlikte alandaki arama noktasında aranıp geçiyoruz.

Önceden hazırlanmış pankartlarda: Newroz banga azadîyê ye! Newroz rojê pîroz be! Sema'nın sesi, isyan ateşidir!(Yani Sema Öcalan demek) Newroz mîzgîna biharê ye! Kadına dayalı aydınlık bütün aydınlıklardan daha değerlidir! (Demokratik özgür kadın hareketi) Newroz çejna biratîyê ye! Newroz serhildan e! Newroz Güneş'in güleryüzü Mazlumların direniş ateşi! (güneş Öcalan ve mazlum Mazlum Doğan'a ithaf edilmektedir.) Newroz jîyena jînên azad

e! Newroz rengê jînê ye! Newroz azadîye Newroz ronahîye rojê ye! Rêhberîya azad nasnameye azad xweserîye demokratik!

Kardeşliğin ülkesi, barışın güvencesi! Çukurova Halk Evleri pankartı Çukurovayı istiyoruz! Pankartı. Ne roz, zulme karşı isyandır, Ne roz pîroz be! (yasaklı olduğunu belirtmek için kullanmışlardır) Partizan imzalıydı. Kırmızı flemalar, İbrahim ve Deniz'in posterleri vardı.

Tertip komütesi adına konuşma yapanlar ağırlıklı olarak Kürtçe konuşma yaptılar. Konuşmacılarda Kürtçe konuşma yaptılar ve ardından Türkçe konuşma yaptılar. Konuşmalarda halkların kardeşliğine vurgu yapıldı, alevi vatandaşlara ayrıca vurgu yaptılar. Bu durum taabîki etnik ve ulusal bileşenle ilgili bir durumdu. Bu kadar farklılıkların bir arada olmadığı alanlarda böylesi bir hitap yoktu.

Şırnak BDP Milletvekili Sevahir Bayındır, önce Kürtçe konuşma yaptı, ardından Türkçe olarak devam etti. Sevahir şöyle dedi: "Ortaya atılan sanal çözümlerle hiçbir sorun çözülemez. Kuvaai milli değil, kuvaai demokrasi istiyoruz. Kardeşliğe ihanet kendine ihanettir. Öcalan Kürt sorununda muhatabdır, AKP çözüm istiyorsa onunla görüşmelidir. Öcalan'da kendi askerinin başıdır. Ya demokratik barış ya hiç! Halkın çelik iradesi karşısında demir bile erir." Başlığı altında konuşmasını tamamladı.

BDP, PM üyesi Alaaddin Erdoğan "bu güne kolay gelinmediği o yasaklı ve çatışmalı ortamdan milyonlar olduk." dedi.

Sevahir Bayındır hızını alamamış olmalı bize "kuvaai demokrasi" istiyor. Kuvaai milli'den bu ülkenin işçi ve emekçileri, ezilen ulusları, etnik ve azınlıkların 85 yıllık T.C. döneminde baskı, asimilasyon ve inkâr olarak yaşadık. Şimdi demokrasi adına kuvaai demokrasi istemektedir. Kürt ulusu da bu dönem içinde en az 10 isyanı katliamla sonuçlanmıştır. Şimdi değişen ne? Değişen reformist ve küçük burjuva ağırlıklı siyasi yapıları onların bu sorunu gerçek anlamda çözecek bir yapı olmadığını kısmi talepler peşinde uzlaşı peşinde koşmaktadırlar. Bağımsızlık için çıktıkları yolda konakladıkları yerin belgesiydi. Şimdi barış adına silahlı mücadele ile bir yere varılamayacağı savunmaktadır. Oysa bugün ulaştığı yere bu silahlı gücüyle ulaşmıştır. Devrimci savaşlar yaşanmadan gerçek anlamda barış yaşanmaz.

Bu newroz milyonları alanlara dökmüştür ama ulusal anlamda Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etme hakkı için devrimci bir önderliğe ve komünist bir partiye ihtiyacı vardır. Bunu sağlayacak olan güç partîya bolşewîk saflarını güçlendirmeye hep birlikte illeri!

Newroz isyandır, isyanı devrimle taçlandır! Newroz pîroz be!

stêrka bolşewîk okuru
25 Adar 2010

KAPİTALİZMİN TERAZİSİNİN DENGESİ HİÇ TUTMAZ

Geçtiğimiz Ekim ayında eyleme katıldığı ve polise taş attığı gerekçesiyle gözaltına alınıp Aralık ayında görülen davasında da 13,5 yıl hapse mahkum edilen 15 yaşındaki Berivan'ı hepimiz biliyoruz.

Batman'da 9 Ekimde bir grup eylemci şehir merkezinde polisle çatışmaya girdiler. O sırada orada bulunan Berivan da bu bir grup eylemciyle birlikte gözaltına alındı. İler tutar yanı olmayan gerekçelerle ve olay esnasında orada bulunan polislerin ifadelerine dayanarak (bozacının şahidi şıracı misali) tutuklu olarak yargılanmak üzere cezaevine gönderildi. ARALIK ayında Diyarbakır Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davasında "örgüte üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek", "toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa muhalefet" ve "örgüt propagandası yapmak" suçlamalarıyla toplam 13,5 yıl hapse mahkum edildi. Her suçtan ayrı ayrı yargılanıp ceza alan Berivan'ın yaşının küçük olması nedeniyle cezası 7,5 yıla indirildi.

Diyarbakır'da Aralık ayında benzer nitelikli bir olay neticesinde yaşları 15 ve 17 arasında değişen 13 çocuk gözaltına alındı. Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan iddianamede bu çocuklara yöneltilen suçlar şunlar: "örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek", "terör örgütünün propagandasını yapmak", "toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa muhalefet" ve "tehlikeli maddeleri izinsiz bulundurmak". Savcılık bu çocuklar için 14 yıl hapis cezası istedi.

Buraya kadarki süreç Berivan'ın tutuklanmasına götüren süreçle aynı fakat sonuçlar farklı. Berivan bu suçları işlemesi neticesinde 7.5 yıl hapse mahkum edildi. Onunla aynı gerekçelerle gözaltına alınan 13 çocuk ise savcılıktaki sorgularının ardından serbest bırakıldılar. Savcılığın ha-

zırladığı iddianameyi, yeniden savcılığa iade eden Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi iade kararına gerekçe olarak 13 çocuktan ikisinin suçun işlendiği tarihte 15 yaşın altında olmaları dolayısıyla bir sağlık kuruluşundan alınan raporu gösterdi. Bu raporda çocukların „suçun sonuçlarını anlamadıkları ve davranışlarını yönlendirme yeteneklerinin gelişmediği' belirtiliyordu. Türk Ceza Kanunu'nun 31. maddesine göre, 12 ile 15 yaş grubundaki çocuklarla ilgili ceza yargılamalarında bir sağlık kuruluşundan cezai sorumluluk raporunun alınması gerekiyor. Sonuç olarak bu çocuklara yöneltilen suçlamalar mahkeme tarafından söz konusu rapor gerekçe gösterilerek geri çekilmiş oldu.

Durum bu halde gelişirken akıllara şu sorular takılıyor: Bahsi geçen bu 13 çocukla aynı suçlamalarla karşı kaşıya kalan Berivan için süreç neden farklı gelişti? 15 yaşındaki Berivan için neden bir "cezai sorumluluk" raporu istenmedi? Peki ya kanunlar aynı suç kapsamına giren iki ayrı olayda birbirine bu kadar zıt kararlar çıkabilecek kadar "yorum"a açık mı? Yoksa "yüce devletimizin" "yüce adaleti" kişiye göre farklı mı işliyor!

T.C. devletinin de altında imzası bulunan BM Çocuk Hakları Sözleşmesinde 18 yaş altı tüm bireyler çocuk olarak kabul ediliyor ve bu çocukların çocuk mahkemelerinde yargılanması sözleşmeyle kabul ediliyor. Fakat devlet 1991 yılında çıkardığı bir yasayla bu sözleşmede kabul ettiği tasarıyı hiçe sayarak 15 ve 18 yaş arası çocukların özel yetkili ağır ceza mahkemelerinde yargılanmalarını kararlaştırdı.

Bu hukuksuzluğa karşı birçok çevreden ciddi tepkiler yükseldi. Bu nedenle medyaya "taş atan çocuklar yasası" diye yansıyan ve mevcut işleyişin yerine olması gerektiği gibi en azından dünya ölçeğinde kabul görmüş bir yargılama biçiminin yasalaştırılması için çalışmalar başlatıldı.

Farklı tonda çıkan her sesi bastırmaya çalışan, yaşı kaç olursa olsun farklı uluslardan insanları potansiyel suçlu olarak gören bu devlet ve onun bir alt kurumu olan yargı kurumu kendi hazırladıkları yasaları sündürüp eğip bükerek kendi istedikleri sonuçları çıkarıyorlar. Bu tarz eylemlere katılan çocukların çocuk mahkemeleri yerine ağır ceza mahkemelerinde bir yetişkin gibi yargılanıp buna göre cezalandırılmaları çeşitli çevrelerde tartışılıp eleştiri konusu olduğu şu günlerde Berivan burjuva hukukuna (!) göre bile haksız yere tutuklu bulunuyor.

İşçi ve emekçiler ve tüm ezilen uluslardan insanlar yani bizler sustukça, yaşananları izleyip iç geçirmekle yetindikçe çocuklarımız burjuva devletinin şiddeti altında ezilmeye devam edecektir. Biz örgütsüz oldukça bu haksızlıklara karşı çıkardığımız sesler de cılız kalacaktır. Zira karşımızda polisiyle, askeriyle savcısı ha-

kimiyle çok geniş bir şekilde örgütlenmiş, biz işçi ve emekçilere karşı sermayenin sözcülüğünü yapan bir devlet duruyor. Bu devlet örgütsüzlüğümüzü kullanarak, farklı uluslardan insanları birbirine düşman ederek kendi varlığını, sermayenin egemenliğini ayakta tutuyor. Bu yüzden kendi koyduğu yasalara aykırı hareket etmekten kaçınmıyor.

Bu haksızlıklara "Dur" demek bizlerin elinde. Partîya Bolşewîk olarak, her ulustan insanın kendini özgürce ifade edebildiği, çocuklarımızın ve kadınlarımızın haklarının gerçek anlamında korunduğu bir yaşam istiyorsak eğer bilinçli bir şekilde örgütlenerek bu devlete ve onun arkasındaki asıl güce yani kapitalistlere karşı mücadele etmek zorunda olduğumuzu biliyoruz. Bunun için hep birlikte örgütlenmeli ve birlikte kapitalist sisteme karşı mücadele etmeliyiz. Taaki devrimle varacağımız sosyalist bir dünya kurana kadar. O dünyada çocuklarımız çocukluklarını yaşayacak ve özgür birey olarak toplumdaki yerini alacaktır.

Burjuva yargı çocuklardan elini çek!

Çocuk ve kadınlara uygulanan şiddete hayır!

İşçiler, emekçiler gelin birlikte Partîya Bolşewîk saflarında örgütlenelim!

Yaşasın örgütlü mücadelemiz!

Mart 2010

stêrka bolşewîk okuru

İSTANBUL

SARAÇHANE İŞÇİLERLE DOLDU

Ankara'da eylem yapan Tekel işçilerine destek vermek için genel grev kararı alan sendikalar, 4 Şubat'ta Saraçhane Parkı'nda eylem yaptı. Miting havasında geçen eyleme yüzlerce sendikacı ve sivil toplum örgütü üyesi katıldı.

Konfederasyonların aldığı genel grev kararının ardından İstanbul'daki kamu çalışanları ve işçiler Edirnekapı, Aksaray ve Eminönü'nde toplanarak Saraçhane Parkı'na yürüdü. Alanda 20 bine yakın kişi toplandı.

Bizde Edirnekapı'dan gelenlerle yürüdük. Önde işçi sendikaları siyasi partiler ve arkada devrimci gruplar vardı. geçtiğimiz cadde üzerindeki esnaf ve işletmelerdekilerin alkışlı destekleri arasında yürüyüş devam etti. Dershane öğrencilerinin alkışlı

desteği de vardı. Yol boyunca tekel işçilerine destek vardı, "4c ve 4b'ye hayır! AKP'ye ve başkanına yönelik tepkiler vardı. Genel grev talebini içeren sloganlar dillendirildi, sermaye sınıfına öfke vardı.

Alanda asılı kimi pankartlar "İşçilerin Kardeşliği, Sosyalist Parti, Kurtuluş Partisi, Sosyalist Demokrasi Partisi, Halk Cephesi, Demokratik Halklar Platformu, Emekçi Hareketi Platformu, Hakiş, Devrimci İşçi Partisi, İşçi Gazetesi, Kaldıraç, Mücadele Birliği, Alınteri, Devrimci Duruş, BDSP, Özgür Eğitim Platformu, Devrimci Demoratik Sendikalar Birliği, Ezilenlerin Sosyalist Parti Girişimi" tekel direnişine destek veriyorlardı.

KESK Başkanı Sami Evren, DİSK Başkanı Süleyman Çelebi, Türkiye Kamu Sen İstanbul Bölge Başkanı M. Hanefi Bostan ve binlerce sendikacının katıldığı eyleme, CHP İstanbul İl Başkanı Gürsel Tekin ile sivil toplum örgütleri ve bazı sanatçılar da destek verdi. Meydandaki kalabalığa seslenen KESK Başkanı Sami Evren ve DİSK Başkanı Süleyman Çelebi, konuşmalarında hükümete yüklendi. Yapılan konuşmalarda başta Tekel işçileri olmak üzere itfaiye ve diğer mağdur işçilerin sosyal haklarının geri verilmesi istenirken, Tekel işçilerine gözdağı verilmek istendiği öne sürüldü. Yapılan konuşmalar sık sık sloganlarla kesiliyordu.

Tekel direnişi işçi sınıfı direndiğinde nasıl bir güç oluşturduğunu gördük. Bu güç bu gün şu yada bu burjuva partinin önderliğinde onların koltuk değneği olarak kullanılmakta ve hükümet olan kesimin zor durumda kalmasını sağlamak için kullanmaktadır. AKP'yi bu direniş üzerinden kitleler nezlinde yıpratmak istemektedir. Özellikle CHP ve MHP'nin kendi parti çıkarları için bu direnişe destek sunmaktadırlar. Bu partilerde iktidarda oldukları dönemler vardı ve onlarda bugün AKP'nin yaptığını işçi ve emekçilere reva gördüler. İşçi ve emekçilerin yanındaymış gibi bugün durmaları ikiyüzlülüktür. Bir dizi belediyelerde yönetimdeler ama o belediyelerde işçi ve emekçi çalışanlarının emeğine karşı nasıl saldırgan tutum takındıklarını biliyoruz.

İşçi ve emekçiler; bu kapitalist sistem sürdükçe kısmi talepler elde edebiliriz. Ama kazandığımız hakların korunması, işçi ve emekçilerin daha iyi yaşam koşullarına, güvenceli işe sahip olmalarının güvence altına alınması sömürünün olduğu şartlarda mümkün olmayacaktır. İnsanın insan tarafından sömürülmediği bir dünyada bütün bunlar sağlanacaktır. Bu yeni dünyaya varmak elimizdedir, bunun için örgütlenmeli ve örgütlü gücü kitlesel bir güce dönüştürmeliyiz. Böylece daha yaşanır bir dünyanın temel taşlarını birlikte örmeye mücadeleye!

Yaşasın Tekel işçilerinin onurlu direnişi!
Ya hep beraber ya hiç birimiz!
Ya Barbarlık Ya Sosyalizm!

15 şubat 2010
Bir **stêrka bolşewîk** okuru

GERÇEKLER BİR DAHA GÖSTERİYOR Kİ; BU SÖMÜRÜ ÇARKI DEVAM ETTİKÇE DAHA ÇOK ÖLÜMLER DOĞAL AFETLERLE YAŞANACAKTIR!

"Saat 04.32'de Elazığ'da 6.0 büyüklüğünde bir deprem meydana geldi. Merkez üssü Karakoçan ve komşu Kovancılar ilçelerine bağlı bazı köylerde can ve mal kaybı yaşandı. Sağlık Bakanı Recep Akdağ, 51 kişinin hayatını kaybettiğini, 34 kişinin de yaralı olduğunu açıkladı." (Hürriyet gazetesi, 08.03.2010)

Elazığ'a bağlı Karakoçan, Kovancılar ilçesi ve köylerinde yaşanan bu deprem haberini basından öğrendik… Yoksul Kürt köylüsünün yaşadığı bu yerler ülkedeki geçim standartının çok altında yaşamaktadır. Buna birde kendi imkanlarıyla ev yapmaları gerektiğinde kıt kanat yemiyerek barınmaları için taş ve kerpiçten evler yapmışlardı. Harç yerine toprak kullanmak zorunda kalmışlardı. Çünkü imkanları daha iyisini yapmaya yetmemişti. Oysa her insanın insanca yaşayacağı sağlıklı evlerin yapılması, barınma hakkının devlet tarafından sağlanması gereklidir. Yapılan ne? kendi imkanlarınla evini yap ve yaşa denilmektedir. Sonrasında orta büyüklükte bir deprem yaşayan Elazığ'ın bu yoksul köyleri bir sabah kerpiç ve taş evlerinin altında ölen, yaralanan ve geçimi için besledikleri hayvanlarının telef olmasıyla karşı karşıya kaldılar. Daha yakın zaman da Şili'de büyük ölçekli 8 şiddetinde bir devrem oldu ölenlerin sayısı 500'dü. İşte bu örnek bile binaların değil, oturulamayacak sağlıksız binaların insanları öldürdüğüne tanıklık ediyoruz. Deprem bölgesi olan Japonya ve ABD depreme dayanıklı binalar inşa etmekte bu doğal afeti nerdeyse can kaybı yaşanmadan atlatmaktadır.

O gün Başbakan R.Tayyip Erdoğan; insanın kanını donduran şu sözlerle deprem'i açıklıyor: "Kerpiçten yapılan evlerin yıkılması sonucu vatandaşlarımız hayatlarını kaybetmiş." Dini de elden bırakmıyor, kaderci toplumumuz için "ölenlere allahtan rahmet diliyor." Kendi devletlerinin bu konudaki katliam niteliğindeki sorumluluklarını gizlemektedir. Diğer burjuva partilerde ve hükümet temsilcileri bir bir gidip bol bol "baş sağlığı dilemekte" halkın yanında olduklarını gerekli yardımları yapacaklarını bol bol alkış alıp yalancı siyasetlerine devam etmektedirler. Bu arada ağlayan çaresiz emekçi köylüler kendi başlarının çaresine yine bakmak kalmaktadır.

Başbakan halkın ödediği vergiler ve yarattığı değerler üzerinden böbürlenerek "derhal TOKİ'den ev yaparak ihtiyaç sahiplerine vere-

ceğini" beyan etmektedir. Bu bir lütuf değil insanların "barınma hakkı" ama kendi siyasi rantlarına dönüştürmektedir.

Bu deprem acılarıyla yoksulların bağrını yaktı, gelen siyasiler köylerden uzaklaşınca söyledikleri (Halkımızın yanındayız, yardımcı olacağız, önlem alacağız! vb. bir dizi vaat unutuldu ve unutturulacak.

Yine Palu ilçesini sallayan deprem yoksulları sokağa döktü, ama ülkeyi en iyi ben yönetirim diyen beyler olmaması gereken daha kaç bin ölüme seyirci olmaya devam edeceklerdir. Ölümlerimize seyirci kalacak parası olanların koruyucusu ve kollayıcısı olacaktır. Depremde ölümlerle ilgili olarak "5751 üç gün sonra yapılan açıklamaya göre 41 kişinin öldüğü" açıklaması yapıldı.

Devlet bu yaşanan depremde bile, insan hayatının ne kadar ucuz, kapitalist devletin ne kadar ciddiyetsiz olduğunu çok açık olarak göstermektedir. Bizi diri diri toprağa gömen bu sistemin bir an önce alaşağı edilerek yerine işçilerin ve emekçilerin cumhuriyetini kurma zamanı gelmiştir. Hep birlikte Kuzey Kürdistan işçi ve emekçisinin kurtuluşu mücadelesinin önderi Partiya Bolşewîk saflarını örmeye onu devrimin zaferi için taçlandırmaya! Bina değil kapitalist sömürü sistemi öldürür... Ondan bir an önce kurtulmalıyız. Hep birlikte yaşasın devrim ve sosyalizm diye haykıralım! Deprem kader değil, kurtuluşun için mücadele saflarına!

Nisan 2010

Bir stêrka bolşewîk okuru

KAPİTALİZM SÜRDÜKÇE DAHA ÇOK GRİZU PATLAMASI YAŞANACAK, DAHA ÇOK ÖLÜM OLACAKTIR. BUNA HEP BİRLİKTE SON VERMEK İÇİN:

MÜCADELE SAFLARINA

"Balıkesir'in Dursunbey İlçesi'ne bağlı Odaköy yakınlarındaki Şentaş şirketine ait kömür madeninde meydana gelen grizu patlamasında 13 işçi hayatını kaybetti, 18 işçi de yaralandı. 1 Haziran 2006 yılında aynı maden de meydana gelen grizu patlamasında 17 işçi hayatını kaybetmişti. Odaköy'de Balıkesir Ticaret Odası Meclis Başkanı Erhan Ortaköylü'ye ait Şentaş şirketine bağlı kömür madenine saat 16.0024.00 vardiyasında çalışacak 46 işçi madene indi. 3 işçi ise

gelmedi. İşçiler yerin 500 metre altında ve girişin 250'nci metresindeki 4'üncü galeride çalışırken, saat 18.00 sıralarında grizu patlaması meydana geldi." (milliyet gazetesi; 24.02.10)

Maden işçiliğinde yeraltında çalışırken göçük ve grizu patlaması en korkunç olan şeydir. Bunun için özellikle iş güvenliği önem kazanmaktadır. Böylesi riskli bir çalışmada işveren ve devletin işgüvenliğini en üst seviyede tutması gereklidir. Nerede bu binlerce kaza yaşanmıştır ve önlemlere önem veren kim?! Devlet mi?!.. İşveren mi?! Burada en büyük sorumluluk devlettedir. Onlar bu konuda çokça suçüstü yakalanmışlardır. İşte son yaşanan bu grizu patlamasında da suçüstü olmuşlardır. Aynı yerde grizu patlaması olmuş, yine diri diri göçük altında işçiler gömülmüştür. Grizu patlamasına neden olan gaz birikmesidir ve bu gaz küçük bir kıvılcımla patlamaktadır. Lambanın ışığı bile patlatabilir. Bunun önlenmesi için gaz ölçüm cihazları bulunur ve bu işin uzmanları tarafından ölçümler yapılmalıdır. Ama devletin yasalarını ve gerekli caydırıcı rolünün olmadığı yerde işverenin insafına terk edilen işçi gazın olduğu kuyulara göndermekte ve onları bu ölüm kuyularında bekleyen ölüme terk etmektedir. Bu gazı boşaltması ve işin durması demek para kaybetmesi demektir. Patronun kâr üzerine kurulu dünyasında işçinin güvenliği ona masraf olarak dönmektedir. Devletin önemsemediği ihmal ettiği bu işçileri patronun önemsemesi beklenebilir mi? Hayır, o devlet gücünü emeği yaratan işçiden alır ama koruduğu ve riayet ettiği bu sermayedardır. Patronun zenginliği kapitalist devletin gücüdür. Bu güç yarattığı yedek işsizler ordusuyla yeraltında çalışan bu işçileri tehdit etmektedir. Bu yeraltında çalışmaya ve ölüme gönüllü binlerce işsizinde olduğu yerde patron için işçinin anlamı kâr'ının devamı demektir. Ölenler için birkaç sahte gözyaşı ve yoksul işçi ailelerine ödenecek biraz tazminatla ile susturulup ölümler unutturulur.

Kuzey Kürdistan / Türkiye'de tam da burjuva sistemlerinin nasıl çalıştığına yeni bir üzücü olayı örnek vermekteyiz. Kapitalist sistemde en fazla kârı işçi ücreti, iş güvenliğinin sağlanması ve çevrenin korunması için gerekli önlemleri almayarak yapar. Ne kadar az ücret o kadar kâr, çevre için ne kadar az masraf o kadar kâr ve işçinin güvenliğini sağlamak için ne kadar az masraf yaparsa o kadar kâr edecektir. Bütün bu olumsuzluklar birleşince ölümlerde kaçınılmaz olmaktadır.

"Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesi Devecikonağı köyündeki maden ocağında grizu patlaması meydana geldi, 19 işçi göçük altında kaldı." (milliyet; 11.12.2010)

Yukarıdaki grizu patlamasından yaklaşık üç ay önce işçiler göçük altında kalmıştı. Ama geçen sürede değişen bir şey yok ve yine yeterli önlem alınmadığı için bu olay yaşanmış ve yine ölümler olmuştu. Pat-

ronlar ve onların devletinin işçiye biçtiği değer göçükte ölmektir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, göçük meydana gelen maden ocağında kurtarma ekiplerinin olayın yaşandığı bölgeye ulaştığını belirterek, ''Maalesef işçiler hakkın rahmetine kavuştu. Patlamanın etkisiyle oradaki tahkimat tamamen çökmüş'' dedi. (milliyet; 11.12.09)

Ölümler yaşanmadan önce bir önlem almayan devlet nezlinde hükümet bu olaydaki sorumluluğunu gizlemeye çalışmaktadır. Onlar hep günü kurtarmaya çalışmaktadır. Kalıcı çözümler üretmezler. Oysa işçi ve emekçilerin kalıcı çözümlere ihtiyacı vardır. İnsanın değerinin kâr ile ölçülmediği insanın insan tarafından sömürülmediği daha güzel ve kendi geleceği hakkında söz sahibi olan yeni bir dünyaya ihtiyacı vardır.

Bu yeni dünya Kuzey Kürdistan / Türkiye'de proleter devrim ile varılacak sosyalizm ile yaşam bulacaktır. Önceliğimiz işçinin güvenliği ve yaşam hakkı olacaktır. Bu sistemin tüm kötülüklerinden kurtulmak örgütlü gücün hep birlikte yaratılması ve yaşam bulmasıyla mümkündür. Öyleyse hep birilikte kurtuluşumuz için bunu örelim.

Ölmek değil, yaşamak istiyoruz! Bunun için yaşasın devrim ve sosyalizm!

Bir stêrka bolşewîk okuru
14 Mart 20010

HRANT DİNK'İN ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE SEVENLERİ, ARKADAŞLARI VE YOLDAŞLARI "HRANT İÇİN ADELET İÇİN" ORDAYDILAR…

İstanbul'un karla karışık yağmurlu havasında devletin kışkırtmasıyla ülkücü canilerin 19 Ocak 2007 yılında Agos gazetesi yayın yönetmeni Hrant Dink'in gazetenin binasının önünde katladilişinin 3. yıldönümünde sevenleri ve yoldaşları olarak oradaydık. Onun anısını yaşatmak, katliamı unutmamak ve unutturmamak için bu yıldönümünde de 'Hepimiz Hrant'tık' ve 'hepimiz Ermeni'ydik'; katliamcı T.C. devletinin bu katliamcı yüzünü bir kez daha teşhir etmek için omuz omuza katliamı lanetliyorduk.

Yaklaşık olarak 10 kişi soğuk ve yağış demeden gelmişlerdi, okul öğrencileri okul çantalarıyla okul dönüşü katılmışlardı. Çoğunluğu orta yaş olan insanlar şemsiyeleriyle gelmişlerdi. Gazetenin olduğu binaya yaklaştığımızda polis arama koymuştu. Saat daha 13.30'du kalabalık yeni oluşmaya başlamıştı.

Cadde çift şeritliydi ve halen trafiğe kapatılmamıştı, Agos gazetesini penceresinde konuşma yapan "Hrant'ın arkadaşları yol trafiğe kapatılmıştır, kalan arabalara yol verin" diyordu. Sonra tok ve gür sesiyle "Hrant için, adalet için buradayız" sloganını attı ve saat 15.00'te, Hrant için saygı duruşu ve devamında konuşmaların olacağını belirti.

"KATİLİ TANIYORUZ, ADALET İSTİYORUZ!"

Kitle hep bir ağızdan olduğu yerde slogan atmaya başladı. "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz!" "Hrant için, adalet için!", "Hrant'ın katili Ergenekon devleti!", "Katil devlet hesap verecek!", "Kürt, Türk, Ermeni Yaşasın Halkların kardeşliği!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" Kitle hep bir ağızdan ençok "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz!", "Faşizme inat, kardeşimsin Hrant!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!" ve "Katil devlet hesap verecek!" sloganlarını attı. Kitleye önceden hazırlanmış dövizler verildi ve herkes aldı, yağmura aldırış etmeden saatlerce ellerinde havaya kaldırdılar.

Saat 15.00 olduğunda saygı duruşu yapıldı, arada yükselen şiirler yankılandı. Bitime yakın yükselen sloganlara "Şehît nâmirin!" eklendi. Pencerede pankartlar asılıydı, basın için de arkamızda bir platform kurulmuştu. Onlarca kamera görüntü almaktaydı. Agos gazetesinin önünde karanfiller Hrant'ın öldürüldüğü yere bırakılmıştı. Köşeye mumlar yakılmıştı, üçüncü ölüm yılında sevenleri hüzünlü ve öfkeliydiler. Çoğunluğun adalet beklentisi de yoktu. Çünkü onların kapitalist sistemin nasıl işlediğini bilen en duyarlılığa sahip kesimlerdi. Onun için katili tanıyoruz adalet istiyoruz, planladılar, öldürttüler, sakladılar, saklandılar.

Sırrı Süreyya Önder ve Ahmet Kaya'nın eşi Gülten Kaya Agos gazetesi penceresine geldiler. Önder katilleri tanıdığını belırterekö "Küçük çocuklara hep bir masal anlatılır, eline konan kuşu bir parmak yakalar, bir parmak keser, bir parmak pişirir, bir parmak da yer. Serçe parmağı da hani bana hani der. Masal güçlülerin güçlerini küçük yaşta beyinlere nasıl işlediklerine örnektir. Serçe parmağı ezilenleri temsil etmeye devam ediyor. Hrant da serçe parmağı temsil etmekteydi. Hrant gibi diğer serçe parmaklara adalet istemekteyiz. Adalet beklerken üç yıl oldu, ne adalet ne de görünen bir gelişme oldu. Devlet bu konuda sınıfta kalmıştır." dedi. Konuşmasının devamında "Dünyanın bütün dinlerinde, dillerinde arkadan vuran kalleştir, şerefsizdir, puşttur. Kahrolsun faşizm, kahrolsun Ergenekon devleti, yaşasın dünyanın onurlu halklarının kardeşliği!" dedi.

Rakel Dink "İnadına adalet ve sevgi yolunda yürüyeceğiz."dedi.

Hrant Dink'in oğlu Arat Dink pencereden yaptığı konuşmada "Bu ülkede insan babasına ağlayamıyor. Bu ülkede acı çok. Üç yıl önce babama ağlarken üzüntü ve öfke için-

deyken siz şaşkınlığı eklediniz. Üzüntünün içinde şaşkınlığı eklediniz tuhaf ülke. Sizin sayenizde içimde umut doğdu. Üç yıl önce babamın son üç yılının hesabını soracağımı umut ediyordum. Üç yıl sonra hesabı sorulacak üç yıl daha eklendi. Adalet adına ne olmuş üç yılda? Geçen yıl basında en çok yer alan şey mahkemede o üç çocuğun ailemizle, mahkemeyle alay edişi. Üç yıl önce bunlar yalnızlar mıydı? Üç yıldır bizimle dalga geçerken yalnızlar mıydı? Bu ülke gerçekten farkında mı üç yılda ne olduğunun? Babam ölmeden üç gün önce bir yazı yazdı. Dedi ki: Bu ülke valiliğine çağrıldım, bana had bildirilmeye çalışıldı. İki istihbaratçı da vardı orada. Biz dedikki: Bu iki kişi kim? Mahkeme valiliğe sordu. Valilik bir buçuk saatlik hikaye anlattı. Mahkemeyle dalga geçmedi mi? O üç çocuk mu dalga geçti? Avukatımız 'cevap gelmedi' dedi. Mahkeme 'cevap karşılanmıştır' dedi. Mahkeme bizimle dalga geçmedi mi?" dedi. Konuşmasının devamında; "Birlik olun, örgütlü olun demek de istiyorum, ama siz bunu daha iyi bilirsiniz." diyen Arat Dink'de çaresizlik içinde öfke ve olayın çözümsüzlüğüne isyan vardı. Babasının büstüne değinirken "Oldum olalı bütün büstleri kırmak istemekteyim." dedi. "Orada Hrant Dink operasyonu diyorlar. Bütün medya yazdı mı? Sadece Hrant operasyonu mu diyor? Gayrimüslimler üzerinde korku salmaktan bahsediyor. Babamın dilinde tüy bitti, bir tane Yargıtay kararını anlatmaktan. 1915'te soykırımla ilgili bir kitap yayınevi var. Yargıtay karar aldı. Kışkırtılacak sayıda Ermeni kaldı. Bunu anlattı durdu babam. Bu nasıl ağır bir şey. Bu ülkede yüz yıl önce yüzde yirmi miydik? Belki de... Bugün binde bir bile değiliz. Yüz yıl önce avdık şimdi yem olmuşuz yem." dedi Arat Dink.

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de azınlık olmak en zor şey olmalı! Dink'in ölümünden bu güne kadar konuşmayan çocuğunun anlatmak istediği gerçek bu olmalı! Yüzbinler Dink cinayetinden sonra yürüdüler ve halen yürümeye devam ediyorlar, "Hrant için adelet için!" 3 yılı aşan bu cinayette bir arpa boyu yol alınmadığını görmekteyiz. Bu sistem beslendiği karanlık ilişkiler ağında "derin güçleri" eliyle cinayetler işledi ve yine işleyecektir. Dink cinayeti bütün tehditlere rağmen ve kendi kolluk güçlerinin biliyor olmasına ve devletin valiliğine çağrılarak hizaya getirilmek istendiği gibi açık delillere rağmen birkaç kişinin göstermelik yargılanması olarak devam etmektedir.

Bu ve diğer cinayetlerin yaşanmaması için bu sistemin devrimle alaşağı edilmesi gereklidir. Hrant Dink'in katillerinden hesap sormak için, başka cinayetlerin olmaması için hep birlikte örgütlü mücadeleye katılmalıyız.

Hrant mücadelemizde yaşıyor!

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

20 Çilê 2010

Bir stêrka bolşewîk okuru

İşçi ve emekçi Kadınlar: Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart'ta bolşevik ruhla alanları doldurun!

İşçi ve Emekçi Kadınlar: Dünya Emekçi Kadınlar Günü 8 Mart'ta Bolşevik Ruhla Alanları Doldurun…

Bu günü bize armağan eden başta Clara Zetkin ve değer devrimci kadın önderlerin bu onurlu armağanının üzerinden yüz yıl geçti. Onurlu dokuma kadın işçilerinin fabrikaya kapatılıp diri diri yakılmalarının üzerinden yaklaşık yüz elli yıl geçti. Bugün hala biz işçi ve emekçi kadınlar için değişen bir şeyin olmadığını ve kapitalist sömürü sistemi değişmedikçe de bunun devam ettiğine tanığız.

Arap, Ermeni, Kürt, Türk İşçi ve emekçi kadınlar sözümüz sizedir!

Yine bir 8 Mart kapımızda. Geçen sene bugünden ya da daha önceki sene bugünden veya çok daha gerilere gidersek on yıllar öncesi bugünden farklı bir biçimde karşılayamayacağız 8 Mart'ı.

Yok pahasına çalıştırıldığımız iş yerimize götürülürken kamyon kasasında ölmedik de, taşındığımız kapalı bir yük taşıma aracı içerisinde İstanbul selinde boğularak öldük. Sel doğal bir afetti evet ama bizi ölüme götüren bu afet değil patronumuzun kar hırsıydı. Kapalı, penceresi dahi olmayan bir yük aracıyla taşınıyorduk işyerimize ve son derece sağlıksız koşullarda çalıştırılıyorduk. Bizi en acımasız biçimde sömüren patronumuzun, biraz daha fazla kar elde edebilmek, sermayesini biraz daha genişletip yeni sömürü alanları yaratabilmek için üretime bir gün dahi ara verilmesini istememesiydi bizi ölüme götüren. Sel tehlikesinin bilinmesine rağmen o gün üretim durdurulmayıp canımız pahasına iş yerimize taşındık. Canımız pahasına dediysek öyle çok pahalı değil topu topu 60.000 tl. biçildi hayatlarımıza…

BİZ TEKEL İŞÇİSİ KADINLARIZ!..

Tam 70 gündür bize dayatılan kölelik yasalarına karşı erkek sınıf kardeşlerimizle birlikte Ankara'da direnişteyiz. Biz Tekel işçisi kadınlarız. Bizim patronumuz konumundaki devlet bize ya 4C'yi kabul edersiniz ya da tazminatlarınızı alır gidersiniz diye tehditler savuruyor. Kazanılmış haklarımız birer birer ellerimizden kayıp gidiyor. Son olarak da adına 4C yasası dedikleri kölelik yasasını dayattılar bize. Eğer bu yasa kapsamında çalışmayı kabul edersek, sözleşmeli personel olmayı ve dolayısıyla sözleşmenin yenilenmemesi durumunda işsiz bırakılmayı, ücretlerimizin eğitim seviyemize göre düzenlenmesini, esnek çalışma saatlerini, ücretlendirilmeyen fazla mesaileri vs. kabul etmiş olacağız.

Sadece bunlar değil elbette, her alanda

dizginsiz bir sömürü almış başını gidiyor. Örnekleri çoğaltmaya kalkışırsak sayfalara sığmayacak sonuçlar çıkar ortaya. Bir yanda bunlar sürerken diğer yanda büyük sermayedarların sesi devlet, ekonomi hakkında pembe tablolar çizmeye,(Evet patronlar için durum bu) ergenekon davalarıyla, darbe planlarıyla vs. kafamızı bulandırmaya çalışmakta gündem oluştururken belimizi büken zamlarınıda yapmaktadırlar.

Fakat bilince çıkarılması gereken bir şey var ki sömürü tek tek devletlerin ya da hükümetlerin dayatmaları değil kapitalist sistemin özünü oluşturan şeydir. Kapitalist sistem biz işçi ve emekçilerin sömürüsü yoluyla, ücretlendirilmeyen emeğimizin yani yarattığımız artı değerin üzerinde yükselir. Biz dur demezsek sömürü çarkı işlemeye devam edecektir.

Biz, kapitalist sistemin azgın sömürüsünün olmadığı, gelecek kaygısının olmadığı, insanların canı pahasına çalıştırılmadığı, herkesin özgür, eşit yani hak ettiği gibi yaşayabileceği bir toplumsal sistemin var olduğunu biliyoruz ve mücadelemiz bu sistemi yaratabilmenin mücadelesidir. Bu sistemin adı, devrimle varılacak Sosyalizm'dir.

Çeşitli milliyetlerden, etnik ve azınlıklardan İşçi ve emekçi kadınlar çağrımız sizedir!

Gelin bu 8 Mart'ta sömürüye karşı, hak gasplarına karşı, en önemlisi bizi bütün bu kayıplara maruz bırakan erkek egemen kapitalist sisteme karşı taleplerimizi hep birlikte alanlarda haykıralım.

İşçi ve emekçi kadınlar; kapitalist sistemin bizi dört duvar arasına kapatmasına karşı iş, yaşanabilir kadar ücret istiyelim. Bizi evde ev kölesi, yatakta cinsel obje olarak görmek istiyenlere karşı biz yeni bir dünya istediğimizi haykıralım. Biz farklı ulustan kadınlar olarak öteki olmak istemiyoruz. Kapitalizmin bol karlı metası değil insan olarak insanca yaşamak istiyoruz, bunu kendi günümüzde alanlarda haykıralım.

Kuzey Kürdistan/Türkiye işçi ve emekçileri kadınlar olarak bütün bu kötülüklerin kaynağı olan sömürü sisteminden kurtulmak için mücadelemizi Partîya Bolşewîk saflarında yoğunlaştıralım! Kurtuluşumuz kapitalist sistemin devrimle yıkılıp yerine sosyalizmin inşaasıyla mümkündür. Bunun için biz işçi ve emekçi kadınlar hep birlikte alanlarda haykıralım…

Bolşevik örgütlenmeyi büyütmeye saflara!

Bolşevik saflarda örgütlenip sosyalizmi kurmaya!

Yaşasın dünya emekçi kadınlar günü!

Haftalık 30 saat, günlük 6 saatlik çalışma!

Kadınlara derhal iş ve çocuklara kreş!

Gece çalışması yasaklansın!

Bijî roja jîna kedkarê cîhanêke!

Bîji şoreş û sosyalisme!

15 Sebat (Şubat) 2010

PARTÎYA BOLŞEWÎK
(Kürdîstana Bakur)

AGİRE NEWROZA Jİ BO SOREŞ KOREK BİKİ! NEWROZ ATEŞİNİ DEVRİM İÇİN KÖRÜKLE!

Newroz Demirci Kawa'nın zalim Dehak'ın zülmüne başkaldırısının ve halkların zülme karşı isyan ateşinin bayraklaştığı gündür. Bugün Demirci Kawa'nın zulme başkaldırısının yeni bir günüdür. Başta Kürt ulusu olmak üzere zulmün bitmesini isteyen Mezopotamya halklarının isyan ateşinin bayraklaştığı günün adıdır newroz. Newroz. M. Ö. 612 yılının 21 Mart„ından beri de baskıya, zulme karşı halkların direnişinin simgesi olarak kutlanmaktadır. Newroz mitolojide; Kawa„nın 17 çocuğunun Dahhak„ın yılanlarına yem olmasının ardından son çocuğunun da kral tarafından istenmesiyle birlikte halklara yaptığı başkaldırı çağrısıyla, karşılık bulmuş; zalim Dahhak„ın tahtan indirilişi olarak anlatılır... Newroz'un, bugün de devrimci, ilerici ve yurtsever güçlerce aynı başkaldırı ve isyan ruhuyla kutlanmasına engel olamayan ülkemiz egemenleri çözümü newrozu nevruz„laştırmakta bulmaya çalışmışlardır. Nevruz; Türk hakim sınıflarının inkar ve imha politikalarının ifadesidir. Bahar bayramı adı altında, resmi törenlerle devlet erkanının yaptığı kutlamalar, halkımızın bilincini muğlaklaştırma çabasından başka bir şey değildir. Bu bayram Orta Asya halklarının değil, Orta Doğu halklarının bayramıdır. Bu bayramı birlikte kutlamak isteyen halklar kutlamalıdır. Yoksa göstermelik „yumurta tokuşturma' bayramına çevirmek değildir. Bu egemenlerin halkların direniş ateşlerini söndürmek için yaptıkları sahtekarlıklarından başka bir şey değildir. Bilinçleri karartmak istemektedirler, bunu başaramadıkları için böyle göstermelik kutlamalarla ateşin üstünden atlıyorlar.

Kuzey Kürdistan/Türkiye'de burjuvazinin temsilcisi iktidar partisi AKP „Kürt açılımı' „Demokratik açılım' „milli açılım' adını verdikleri sözde „açılım'la Kürt ulusal sorununu kabul ettiler ve çözeceklerini belirtiler. Adına ne derlerse desinler egemen sistemleri içinde çözmediler, çözmezlerde, çünkü egemenlikleri diğer ulusları baskı altına alma üzerine kuruludur. „Diğer ulusları baskı altına alan ulus özgür değildir' kendisi özgür olmayan uluslarda göstermelik düzenlemeler üzerinden pazarlıklar sürdürürler, AKP'de bunu yaptı. Egemen güçlerin temsilcisi AKP Habur sınır kapısına kadar demokrat payeleri içinde hareket etti ve en demokratı oynadı. Sonrasında KCK'ya dönük operasyonlar düzenleyerek bir dizi sivil toplum örgütü üyesi ve seçilmiş olan belediye başkanlarını tutuklamaktan geri durmadı. Bu insanlar bugün Kürt ulusunun meşru temsilcileriydi. Bir dizi sendika yöneticilerini ulusal mücadeleye destek verdikleri için hapse attılar. Kürt ulusunun andaki partisi durumundaki Demokratik Toplum Parti'si elalacele kapatıldı. Oysa bu parti düzenin partilere tanıdığı sınırlar içinde siyaset yapıyordu, yıllardır tanınmış liberal siyasetçiler yönetiyordu bu partiyi, buna bile tahammül

edemediler. Böylece „açılım' halklara „çalım' oldu. Böyle düzenlerini koruyorlar, buna daha fazla izin vermeyelim.

Kürdistan'daki Serhildanların militan çocuklarına kolluk güçlerine „taş atmaktan' yıllara varan cezalar verilmekte veya istenmektedir. Bu taşların karşılığında kurşun ve gaz bombaları atan kolluk güçleri şiddeti yıllardır sürdürmektedirler. Attıkları gaz ve kurşunlarla ölenlerin arkasından bu kolluk güçlerine yıllara varan cezalar istenmemektedir. Ya yüce yargılarının önüne hiç çıkarmamaktadırlar ya da göstermelik cezalarla olayları örtmektedirler. Ezilenlere büyük çoğunluğa bu pervasız saldırıları sömürü cennetlerini korumak içindir. Onlar bu cenetlerini korumaya çalışacaklardır, ya biz ezilen sömürülen çoğunluk bizim büyük bir gücümüz var, oda birlikte hareket etmemizdir. Onlara bu büyük cenneti biz yarattık ve artık yeter diyelim! Yanan her Newroz ateşi egemenlere korku salmaktadır. Asıl korkuları yarattıkları sömürü cennetlerini hakettikleri tarihin çöplüğüne attığımızda yaşayacaklardır. Kuzey Kürdistan/Türkiye egemen güçleri yıllarca bizim Newroz'u kutlamamıza izin vermediler şimdi değişen birlikte yüzbinler olmamız, güç olmamızdır. Bunun için hep birlikte bu gücü Newrozla pekiştirmeye bizi ezenlere karşı örgütlü güce dönüştürmeye!...

Yüz yıllardan beri halkların kardeşçe yaşadığı bir dünya talebini dile getirenler egemenlerin baskı ve zoruyla karşı karşıya kalmıştır. Kurulduğu tarihten itibaren tek dil, tek bayrak, tek vatan söylemleriyle ezilen ulus ve azınlık milliyetlere karşı inkarı ve imhayı dayatan Kuzey Kürdistan/Türkiye hakim sınıfları, son süreçte milliyetçiliği ve şovenizmi her zamanki gibi devam ettirmek isteyeceklerdir. Ancak Demirci Kawa„lardan, Mazlum Doğanlar„a uzanan Kürt ulusunun isyanı, haklı ve meşru mücadelesi egemenlerin tüm baskıları karşısında geçmişte olduğu gibi bugün de devam edecektir. Biz de devletin ırkçı, şovenist karakteri karşısında önderimiz İbrahim Kaypakkaya„nın Kuzey Kürdistan/Türkiye özgülünde çizmiş olduğu ' tüm uluslara ve azınlıklara kendi kaderini tayin hakkı ve tam hak eşitliği talebimizi ve halkların kardeşliği şiarımızı' bugün her zamankinden daha gür haykıralım. Bu bilinçle; başta ezilen Kürt ulusu olmak üzere, diğer azınlık milliyetlere yönelik imha ve inkar politikaları karşısında mücadelemizi yükseltmek üzere 21 Mart„ta Newroz ateşini büyüteceğimizi haykırıyoruz.

Kuzey Kürdistan/Türkiye işçi ve emekçileri olarak „Kürt ulusunun ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı'nı özgürce kullanabilmesi devrimle varılacak sosyalizmle mümkündür. Halkların kardeşliği ve birlikteliğinin sağlanması için hep birlikte Newroz ateşini devrim ve sosyalizm için körüklemeye alanlara!

Newroz pîroz be!... Yaşasın newroz!....

Bîji biratîya gelan!... Yaşasın halkların kardeşliği!... Bimre kolatî bîji azadî!.. Bîji Şoreş û Sosyalism!..

10 Mart 2010

PARTÎYA BOLŞEWÎK
(Kürdîstana Bakur)

KONGREMİZ BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ...

PARTİ PROGRAMI KARARA BAĞLANDI!

Yolumuz: Proletarya önderliğinde, sosyalizmin yolunu açacak demokratik halk devrimi! Sonal hedefimiz: Komünizm... Silahımız: Birleşik Bolşevik Partimiz! Rehberimiz: Marksizm-Leninizm! Gücümüz: İşçi sınıfı ve bütün milliyetlerden halklarımız!

İşçiler, köylüler, bütün milliyetlerden halklarımız, sözümüz size!

Bugün 29 Ocak 2010. Bundan 89 yıl önce Türkiye'de komünizm Bayrağını göndere çekmek için yola koyulan TKP'nin kurucusu ve önderi Mustafa Suphi ve 15 yoldaşı Türk burjuvazisinin hunharca saldırısında katledildiler. Taranarak Karadeniz'in karanlık sularına gömülen 15 öncünün şahsında Kemalist Türk burjuvazisi komünizmi Türkiye somu-

tunda tarihe gömdüğünü düşünüyordu. Yanıldılar. Evet bu hunhar saldırıda ve daha sonraki dönemlerde de yürüyen onlarca "Komünist Tevkifatı"nda örgütlü komünist hareket büyük yaralar aldı. Evet Mustafa Suphi'nin önderliğinde, Rusya Bolşeviklerinin de desteğiyle kurulan TKP gelişmesi içinde yozlaştı, revizyonistleşti, fakat hiçbir dönemde komünizm yok olmadı. 1970'li yılların başlarında İbrahim Kaypakkaya yoldaşın önderliğinde TKP/ML ile revizyonist TKP'nin yere düşürdüğü komünizm bayrağı yeniden yükseltildi. O bayrak 1981'den bu yana Bolşevik Partimizin gönderinde dalgalanıyor, Bolşeviklerin ellerinde yükseliyor.

Birleşik Bolşevik Partimiz şimdi 9. Olağan Kongresini başarıyla gerçekleştirdi. Tüm parti örgütlerimizde yapılan demokratik seçimlerle belirlenen delegelerle toplanan 9. Parti Kongremiz parti tarihimiz açısından çok önemli bir görevi yerine getirdi, parti programı konusunda yürütülen tartışmaları sonlandırdı. Bolşevik Parti Programı'nı karara bağladı. Gerçek hareketin her bir adımının, bir düzine programdan daha önemli olduğunun, fakat ilke programlarının da, tüm dünyanın gözü önünde parti hareketinin düzeyini gösteren bir nişane dikme olduğunun bilincinde olan partimiz, bu anlayışlara uygun olarak parti programının hazırlanması, tartışılması ve sonuçlandırılmasında aceleci davranmadı. Kurulduğundan bu yana geçen 29 yıl içinde sürekli geliştirilen programatik görüşler bütünü temelinde çalıştı. Bir program için gerekli tüm teorik hazırlıkları tamamladıktan sonra, 8. Kongre ile 9. Kongre arasında doğrudan program taslakları üzerine tartışmalar yürütüldü. Bu tartışmalarda temel ayrılık noktası önümüzdeki devrim aşaması konusu idi. Kongremiz bu tartışmayı önümüzdeki devrim aşamasının işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devri-

mi aşaması olduğu biçiminde sonlandırdı. Kongremiz:

* Türkiye'de sosyalizmin yolunu açmak için, bugün demokratik halk devrimi aşamasının gerekli olduğunu,

* bu devrimin iktidar hedefinin demokratik halk iktidarı olduğunu;

* demokratik halk iktidarının sınıfsal içeriğinin işçi köylü diktatörlüğü olduğunu,

* bu diktatörlükten proletarya diktatörlüğüne, dolayısıyla sosyalizme geçişin hızını işçilerin bilinç ve örgütlenme ve yoksul köylülükle birlik seviyesinin belirleyeceğini,

* bugünkü ekonomik alt yapının proletarya diktatörlüğü şartlarında sosyalizmi inşa için yeterli olduğunu tespit etti.

Kongremiz Demokratik Halk Devleti'nde proletaryanın programının ana hatlarını belirledi.

Kongremiz program tartışmalarını sonuçlandırma yanında daha bir dizi önemli konularda tartıştı, kararlar aldı.

Kongremiz, 8. Kongre ile 9. Kongre arasındaki çalışmaları değerlendirdi. İşçi sınıfı ile komünizmin birleştirilmesi çalışmalarında attığımız olumlu adımları değerlendirdi. Bu adımların sürdürülmesi için "Bütün güç işçi sınıfı içindeki çalışmaya!", "Bütün güç parti inşasının işletme/fabrika hücreleri temeline oturtulması çalışmasına!", "Bütün güç partinin gerçekten bolşevikleştirilmesine!" şiarlarına sarılınması gerektiğini tespit etti.

Kongremiz bunu yaparken, aynı zamanda bu görevin bugünkü şartlardaki olağanüstü zorluklarına da vurgu yaparak, sübjektivizme düşmemek, istekleri gerçeklerin yerine geçirmemek gerektiğine dikkat çekti.

Kongremiz 8. Kongre ile 9. Kongre arasındaki dönemde faaliyetlerimizde yaptığımız hataları da değerlendirdi. Bunların özeleştirisini yaptı. Bu bağlamda program tartışmalarının partinin çok yakın çevresi ile sınırlı tutulmasının yanlış olduğunu, doğru olanın bu teorik-siyasi tartışmanın devrimci kamuoyuna açık olarak yürütülmesi olduğunu tespit etti.

Kongremiz siyasi gelişmeler bağlamında yaptığı değerlendirmede 8. Kongremizde yapılmış olan Türkiye'nin "hâlâ faşist, fakat faşizmin çözülme sürecinde bulunduğu bir ülke" değerlendirmesinin bugün için de geçerli olduğunu tespit etti. Kongre bu tespitin yapıldığı dönemde 1982 Anayasasının bütün değişikliklere rağmen halen geçerli anayasa olduğu, bu anayasının ruhunun faşist olduğu tespitlerinin eksikliğini tespit etti ve bu eksikliği giderdi.

Kongremiz ayrıca Antakya Arabistan bölgesinin ilhak edilmiş bir bölge olduğu, Arapların da ezilen ulus kategorisi içinde ele alınması gerektiği tespitlerini onayladı.

Kongremiz önümüzdeki çalışma döneminde yapılması gereken işler konusunda tartışarak çalışma planı konusunda tavsiyelerde bulundu.

Kongremiz çalışmalarını bir dahaki kongreye kadar partiyi yönetecek yeni merkez ko-

mitesi seçimini gerçekleştirerek tamamladı.

21. Yüzyılın bu onuncu yılında da insanlığın önünde duran alternatif: Ya sosyalizm ya barbarlık içinde çöküş!

Partimizin 9. Kongresinde kabul edilen programımızda önümüzde duran alternatif "Ya sosyalizm ya emperyalist barbarlık içinde çöküş!" olarak konuyor. Daha 20. yüzyılın başında Rosa Lüksemburg tarafından formüle edilen bu alternatif bugün her zamankinden daha güncel. Emperyalizmin barbarlık olduğu ve ona eğer proleter bolşevik devrimlerle dur denmezse kendisi ile birlikte tüm insanlığı barbarlık içinde çöküşe götürdüğü bugün her zamankinden çok daha net olarak görünüyor. Sosyalemperyalist kampın çöküşü ertesinde sözü edilen "barış çağı"nın yalan olduğu o zamandan bu yana yürüyen savaşlarla görüldü, görülüyor. "Demokrasi ve özgürlük" adına, "terörizme karşı mücadele" adına Irak'ta, Afganistan'da yürüyen emperyalist işgal savaşları, emperyalistlerin "barış"tan anladığının ne olduğunu açıkça gösterdi, gösteriyor. Yine sosyalemperyalist kampın çöküşü ertesinde ilan edilen "sürekli büyüyen" krizlerden arınmış kapitalizmin ne büyük bir yalan olduğu, emperyalist dünyanın 1929'dan bu yana yaşadığı en derin ekonomik krizle ortaya çıktı. "Sosyal pazar ekonomisi" denen şeyin nasıl büyük bir yalan olduğu, işsizliğin, yoksulluğun, açlığın iyice derinleştiği bir ortamda batan bankalara yapılan yüzlerce milyarlık devlet desteklerinde bir kez daha kanıtlandı. 2009 sonunda Kopenhag'da yapılan Dünya İklim Zirvesi'nde kapitalizmin ürünü ve insanlığın geleceğini tehdit eden "iklim felaketi" konusunda alınan kararlar emperyalizmin maksimum kâr ilkesinin emperyalistlerin biricik kıblesi olduğunu bir kez daha gösterdi. Bir kez daha ispatlandı ki, emperyalizm maksimum kâr için doğal kaynakların kurutulması, doğanın mahvı, yer kürenin cehenneme çevrilmesi demektir.

Bir kez daha görüldü ki, sömürü imparatorlukları yıkılmadan, emperyalizm işçi sınıfı önderliğindeki halkların şiddete dayalı devrimleriyle yerle bir edilmedikçe insanlığın geleceği yoktur! Birleşik Bolşevik Partimiz işte bu gerçeğin Kuzey Kürdistan-Türkiye-Hatay Arabistan'daki taşıyıcısıdır.

İşçiler, köylüler, tüm emekçiler...

Bolşevik Parti sizin aş, ekmek mücadelenizde, iktidar mücadelenizde, demokrasi, sosyalizm mücadelenizde en önemli aracınız, en önemli silahınızdır.

Kuşanın bu silahı!

Bolşevik devrim mücadelesinde yerinizi alın! Bolşevik saflarda birleşin!

29 Ocak 2010

Bolşevik Parti
Merkez Komitesi

KARKERÊNÊ TEDÊ WÊLATO Û SARÊ BİNDESTO JÛBENÊ

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA Bİ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

KONGREMİZ BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ...

Bolşevik Parti sizin aş, ekmek mücadelenizde, iktidar mücadelenizde, demokrasi, sosyalizm mücadelenizde en önemli silahınızdır. Kuşanın bu silahı! Bolşevik devrim mücadelesinde yerinizi alın! Bolşevik saflarda birleşin!

AMOR: 43 · 25 ADAR 2010 · BIHA: 3 TL